

Sagsøgernes påstande

- Det fastslås i henhold til artikel 232 EF, at Kommissionen har undladt at træffe afgørelse, idet den ikke har taget stilling til sagsøgernes klage indgivet til Kommissionen den 11. maj 2004.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne gør gældende, at Kommissionen har undladt at træffe afgørelse, idet den, efter at være blevet opfordret hertil efter artikel 232 EF, ikke har taget stilling til sagsøgernes klage indgivet til Kommissionen den 11. maj 2004, angående ulovlig statsstøtte, som Deutsche Post angiveligt har fået tildelt af Tyskland i form af bl.a. statsgarantier, bidrag til Deutsche Post's pensionsfond og fritagelse fra forskellige lovbestemte forpligtelser.

Til støtte for søgsmålet gør sagsøgerne gældende, at Kommissionen er forpligtet til at gennemføre en påpasselig og upartisk undersøgelse af den modtagne klage, navnlig på grund af Kommissionens enekompetence til at bedømme støtteforanstaltningers forenelighed med fællesmarkedet.

Sagsøgerne gør endvidere gældende, at artikel 232 skal fortolkes som indeholdende en ret for enkeltpersoner og virksomheder til at anlægge sag i anledning af, at en institution ikke har truffet afgørelse ved ikke at vedtage foranstaltninger, der ville have været af direkte og individuel betydning for de pågældende, uanset de ikke er potentielle adressater for disse foranstaltninger.

Endelig gør sagsøgerne gældende, at de foranstaltninger, som Kommissionen undlod at vedtage, kan anses som værende af direkte og individuel betydning for sagsøgerne som konkurrenter til Deutsche Post.

Sag anlagt den 7. september 2007 — Chupa Chups mod Kommissionen

(Sag T-331/07)

(2007/C 247/66)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Chupa Chups, SA (Barcelona, Spanien) (ved abogado Ramón Falcón Tella)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af artikel 1, stk. 2, i den af Kommissionen vedtagne beslutning, hvorved en regionalstøtte på 800 000 EUR, der blev ydet i 2003 under programmet »Minería 2«, blev erklæret uforenelig med fællesmarkedet, og det følgelig blev fastslået, at den pågældende støtte ikke kunne udbetales.
- Subsidiært, annullation af beslutningens artikel 1, stk. 2, sidste punktum, i henhold til hvilket denne »støtte kan derfor ikke ydes«.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes under alle omstændigheder at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I den anfægtede beslutning blev det fastslået, at en regionalstøtte på 800 000 EUR, der blev ydet i 2003 under programmet »Minería 2«, som forud var godkendt af Kommissionen, var uforenelig med fællesmarkedet. Det lægges til grund i den anfægtede beslutning, at sagsøgeren ikke var berettiget til støtte i henhold til den pågældende støtteordning, da kriseramte virksomheder er udelukket fra ordningen.

Sagsøgeren har til støtte for dens påstande gjort gældende, at Kommissionen har anlagt et åbenbart urigtigt skøn og tilsidesat princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

For så vidt angår de materielle unøjagtigheder og det urigtige skøn, som Kommissionen har foretaget, har sagsøgeren gjort gældende, at 2002 var det første år, i hvilket der blev registreret tab, og at de nationale myndigheder ved anmeldelsen af støtten ikke kunne have haft kendskab til disse tab, eftersom regnskaberne endnu ikke var godkendt.

Sagsøgeren har i øvrigt gjort gældende, at virksomheden ikke kan anses for at være en kriseramte virksomhed i henhold til punkt 5, litra a), i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder, hvorefter en virksomhed betragtes som kriseramte, når over halvdelen af den tegnede kapital er forsvundet, og over en fjerdedel af denne kapital er gået tabt i løbet af de sidste 12 måneder. Kommissionen har anlagt et åbenbart urigtigt skøn, for så vidt som den med henblik på at beregne den procentdel, som udgør tabet, og hvorvidt disse tab påvirker kapitalen, ikke har taget hensyn til de lovpligtige og frie reserver, som selskabet havde, og som var mere end tilstrækkelige til at dække alle tabene.

Det var selskabet selv, som ved hjælp af egne midler og midler fra kreditorer og private banker løste underskudssituationen, og selskabet kan følgelig ikke anses for at være en kriseramte virksomhed i henhold til punkt 4 i Fællesskabets rammebestemmelser for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder, hvorefter en virksomhed anses for at være kriseramte, når den ikke er i stand til at undgå en sådan situation uden støtte udefra.

Der forelå heller ikke de symptomer, som der henvises til i punkt 6 i rammebestemmelserne, eftersom tabet ikke forøgedes, men faldt. Lagerbeholdningerne var ikke voksende, men faldende. Der var ikke tale om stigende, men faldende gældsætning. Og der var ikke tale om stigende finansieringsudgifter, men derimod et væsentligt fald heri mellem 2002 og 2003.

Sagsøgeren har også gjort gældende, at det pågældende forbud mod at udbetale den støtte på 800 000 EUR, der blev ydet i 2003 inden for rammerne af et program for regionalstøtte, som er godkendt af Kommissionen, er i strid med princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

Sagsøgeren har vedrørende dette forhold gjort gældende, at forbuddet mod den faktiske udbetaling af støtten har den samme negative virkning på resultatet af selskabets driftsregnskab som en beslutning, hvorved der pålægges tilbagesøgning af støtten, med den ene forskel, at der i det foreliggende tilfælde ikke er påløbet renter.

Støtten blev godkendt af Kommissionen, og Chupa Chups havde ikke grund til at tro, at virksomheden ikke var berettiget til den pågældende støtte. Hvis regionalstøtten ikke havde eksisteret, kunne beslutninger om investeringer havde været anderledes.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 6. september 2007 — easyJet mod Kommissionen

(Sag T-300/04) ⁽¹⁾

(2007/C 247/67)

Processprog: engelsk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 23.10.2004.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 5. september 2007 — JAKO-O mod KHIM — P.I. Fashion (JAKO-O)

(Sag T-220/06) ⁽¹⁾

(2007/C 247/68)

Processprog: engelsk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 249 af 14.10.2006.